מאור ושמש — רמזי בין המצרים

ותרא אותו כי טוב ותצפנהו שלשה ירחים ואיתא בזו"הק ש"ג ירחים הם תמוז ואב וטבת והנה פי' הזוהר הוא נעלם ונסתר שצריך להבין מה הצפינה והיכן הטמינה ולמה דווקא בג' חדשים אלו והנה כי עיקר העבדות להבורא ית"ש הוא התפילה כמאמר חז"ל איזה עבודה שהיא בלב זהו תפילה וכמו שכתבתי על פסוק ראשית עריסותיכם ייע"ש והנה עיקר התפילה הוא ג' ברכות ראשונות וג' אחרונות כמו שדמהו חז"ל ש"ג ראשונות הם כעבד שמסדר שבחו לפני רבו וג' אחרונות הם כעבד שמקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו והמצעיות אינם רק צלותא והנה בשאר כל ימות השנה החסדים מגולים על כנ"י בלי שום קטרוג ואז התפילות של בני ישראל עולים בלי מסך המבדיל אך בג' החדשים הנ"ל הם התעוררת הדינים וקטרוג ולזה צריך שיהיה הצנע לכת עם ה' שגם בתפילה צריך להתפלל באופן שהמקטריגים לא ידעו ולא יבינו ואיתא בכוונת האר"י ז"ל בתפילה שבין המצרים צריך לכוין בברכות אבות באותיות הקודמין לשם הוי' דהיינו טדה"ד ובברכה שני' צריך לכוין אותיות המאוחרין לשם הוי' דהיינו "כ"ו"ז"ו ובברכה ג' צריך לכוין אותיות הוי' בחילוף א"ת ב"ש והטעם בזה כמ"ש שצריך שיתפלל בצניעות וצריך להצנע השם הוי' ב"ה באופן שלא יבינו הסט"א היכן צפון ובאמת היא טמיר וטמון בשמות אלו דהיינו אותיות הקודמין עולין כ"ב שזה מורה על ט' מכילין דרחמי שהתפלל משה בפעם שני וי"ג מכילין דרחמי ש"ט תיקוני דיקנא יונקים ומקבלים האורות מי"ג ת"ד ואותיות המאוחרין עולה "על ושני אותיות הראשונים הם כ"ו כמנין שם הוי' וב' אותיות אחרונים עולה י"ג כמנין י"ג מכ"ד ת"ד והשם השלישי שהוא בחילוף א"ת ב"ש עולה שי"ן ושי"ן עולה שס"א עם הכולל כמנין שלשה שמות הנ"ל וזה פירוש הפסוק ותרא אותו כי טוב ותצפנהו כי משה עם טוב עולה שס"ב כמנין ג' שמות הנ"ל עם הכולל גם רמז שהצפינו לשם הוי' בשם טוב כי הוי' במ"ק עולה טו"ב וזה שם "אהוה גושפנקא דחתום בי' שמיא וארעא וזה הוא דווקא בג' חדשים הנ"ל כנ"ל.

מה שאומרים הקדושי עליונים שבתות שבין המצרים גבוהים עד למאד נראה לי מפני ששת ימי החול שבין המצרים הם נמוכים מאד והם בקטנות עד למאד וידוע שבשבת קודש הוא עליות עולמות ויש עלי' לכל ששת ימי החול ממילא יובן ששבתות שבין המצרים הם גבוהים עד למאד לפי שיש עלי' לכל הדברים שהיה בקטנות עד למאד ונתעלו עד למעלה למעלה משא"כ בשבתות של כל ימי השנה שאין ששת ימי החול קטנים ונמוכים למאד ממילא אין עלי' גדולה כשבתות שבין המצרים שנתעלו כל הדברים שהיו מטה מטה בעמקי התהום למעלה בקדושה.

מה שתקנו לנו הקדמונים בקריאת התורה שיזדמן תמיד פ' פנחס בשבתות שבין המצרים ובוודאי לכוונה גדולה היא ונ"ל כי ידוע דרשות חז"ל על פסוק לנטוע שמים וליסוד ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה כל זמן שזורין סדר הקרבנות מעלה עליהם כאילו הקריבום

עיין במסכת מגילה בסופו על פסוק קח לך עגל משולשת כו' כבר תקנתם להם סדר הקרבנות כו' והנה בכל שנה הגם שאנו קורין ואומרים פרשת הקרבנות אין אנו קוראים אותו בספר תורה כהלכותיו למשל פרשת התמיד אנו קוראין אותו בכל יום אבל אין אנחנו קוראים אותו בספר תורה כתוב על קלף כשר ובצורות האותיות ותגים וטעמים וכן הקרבנות של מוספי שבת אין אנו קוראים בס"ת הכשרה ע"כ בשבתות שבין המצרים שבימים ההם בטלו הקרבנות בפועל בחורבן בהמ"ק בעו"הר קוראים אנחנו כל פרשת הקרבנות שהוא בפ' פנחס בספר תורה הכשרה בנקודות וטעמים וכל זמן שקורין בסדר הקרבנות מעלה עליהם כאלו הקריבום לפניו והוא תיקון גדול וק"ל.

בזה המאמר מבואר הצירוף של החודש מנחם אב להפרשה.

בפסוק "הסכת "ושמע "ישראל "היום הנה איתא בגמרא 'ה'ס'כ'ת עשו כתות כתות הנה כבר הרחבנו הדיבור במקום אחר שדיבוק חבירים הוא ממ"ח דברים שהתורה נקנית בהם כמו שמבואר בפרשת מסעי שצריך בזה לדיבוק חבירים היפוך שנאת חנם שהי' אז בזמן החורבן שנחרב הבית ע"י שנאת חנם וצריכים אנחנו לחזק זאת מה שגברו ידי עשו ע"י פירוד ושנאת חנם בחודש הזה ולהיות אהבה ואחוה ודיבוק חבירים ולהתחזק בתורה. וכסימן הקדמונים מקומי עד שכבי קומי ומאן דמוסיף בתורה מוסיף לו ובזה יובן מה דאיתא במאמרם ז"ל במסכת מגילה ביקש רבי לעקור תשעה באב דאיתא בסוף מסכת סוטה משמת רבי בטלה ענוה ויראת חטא ופירושו היא כך רבינו הקדוש ז"ל הי' עבודתו כל ימיו להנהיג את תלמידיו בענוה ויראת חטא ולבטל כח ידי עשו שהוא הגורם לעשות פירוד ושנאת חנם. וכשמת רבי בטלה מתלמידיו זאת הנהגה של ענוה ויראת חטא נמצא בימי רבי הי' ענוה ויראת "חטא וזה גורם לקרב הגאולה וזה ביקש רבי לעקור תשעה באב אלא שיהי' הגאולה שלימה ולא יצטרכו להתענות בתשעה באב וק"ל. ונחזור למה שהתחלנו "הסכת "ושמע "ישראל "היום ודרשו חז"ל הסכת עשו כתות כתות בתורה כו' וזה צריך בחודש הזה דייקא שיעשו כתות כתות לענין דיבוק חבירים היפוך שנאת חנם להחליש ידי עשו שעושה פירוד בין הדביקים. כתות כתות בתורה והוא צריך ג"כ עכשיו לזה בזה החודש להתחזק בתורה ולהחליש ידי עשו בקולו של יעקב כמו שדרשו חז"ל וכסימן הקדמונים מקומי עד שכבי קומי כנ"ל וק"ל והצירוף הוי' כנ"ל דהיינו לייחד ה' דהיינו כנסת ישראל בוי"ו שהיא ת"ת מקור התורה וי"ו ליחד ביו"ד שהיא חכמה ע"י ה' ראשונה שהוא התשובה. ובזה נעשה יחוד גמור ומבטלין כל הדינין מכנסת ישראל וד"ל. וזהו שמסיים הסדרה בסוף הספר במדבר בערבו"ת מוא"ב ע"ל ירד"ן פי' בערבות הוא לשון עריבות ומתיקות מואב הוא חודש אב דהיינו שיהיו נמתקים הדינים מחודש אב. על ירדן ירחו כי' על הוא לשון התעלות במדריגה למעלה כלשון הוקם על על ירדן פי' שנתעלה למעלה בשרשם ונמתקו כל הדינים בשרשם וזהו 'י'ר'ד'ן 'י'ר'ד 'ד'י'ן ונתבטלים כל הדינין מכנסת ישראל. ירחו פי' היינו 'י'ר'ח וי"ו כנ"ל דהצירוף הוא ליחד הה' בוי"ו כנ"ל ונמתקים כל הדינים מכנסת ישראל אמן ודי למבין ומשכיל.